

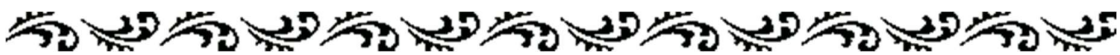
06 Σεπτεβρίου 2026

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Κατά Ματθαίον κβ' 2-14)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθειν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἵπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπήλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἐνδυμα γάμου, καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἐνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφίμωθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Μετάφραση (Κατά Ματθαίον κβ' 2-14)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν· «Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μὲ ἓνα βασιλεῖα, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ κάνῃ τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ του. Καὶ ἔστειλε τοὺς δούλους του νὰ καλέσουν τοὺς καλεσμένους εἰς τοὺς γάμους, ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν ἤθελαν νὰ ἔλθουν. Πάλιν ἔστειλε ἄλλους δούλους μὲ τὴν ἐντολήν, «Νὰ πῆτε εἰς τοὺς καλεσμένους· ἐτοίμασα τὸ γεῦμα μου· οἱ ταῦροι καὶ τὰ μανάρια ἔχουν σφαγῇ καὶ ὅλα εἶναι ἔτοιμα. Ἐλᾶτε εἰς τοὺς γάμους». Αὐτοὶ ὅμως τοὺς ἠγνόησαν καὶ ἔφυγαν, ὁ ἓνας εἰς τὸ χωράφι του, ἄλλος εἰς τὸ ἐμπόριόν του. Οἱ λοιποὶ, ἀφοῦ συνέλαβαν τοὺς δούλους του, τοὺς ἐκακοποίησαν καὶ τοὺς ἐσκότωσαν. Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ὅταν τὸ ἤκουσε, ὠργίσθηκε καὶ ἔστειλε τὸν στρατόν του καὶ ἐξωλόθρευσε τοὺς φονηὰδες ἐκείνους καὶ ἔκαψε τὴν πόλιν τους. Τότε λέγει εἰς τοὺς δούλους του, «Ὁ μὲν γάμος εἶναι ἔτοιμος, οἱ καλεσμένοι ὅμως δὲν ἦσαν ἄξιοι. Πηγαίνετε λοιπὸν εἰς τὰ σταυροδρόμια καὶ ὅσους βρῆτε, καλέστε τους εἰς τοὺς γάμους». Καὶ οἱ δούλοι ἐβγῆκαν εἰς τοὺς δρόμους, ἐμάζεψαν ὅλους ὅσους εὗρηκαν, κακοὺς καὶ καλοὺς, καὶ ἐγέμισε ἡ αἶθουσα τοῦ γάμου ἀπὸ φιλοξενούμενους. Ὅταν δὲ ἐμπῆκε ὁ βασιλεὺς νὰ δεῖ τοὺς φιλοξενούμενους, εἶδε ἐκεῖ ἓναν, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε ἐνδυμα γάμου, καὶ τοῦ λέγει, «Φίλε, πῶς ἐμπήκες ἐδῶ χωρὶς νὰ ἔχῃς ἐνδυμα γάμου;», αὐτὸς δὲ ἔμεινε βουβός. Τότε εἶπε ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς ὑπηρέτας, «Αφοῦ τοῦ δέσετε τὰ πόδια καὶ τὰ χέρια, σηκώστε τον καὶ ρίξτε τον ἔξω εἰς τὸ σκοτάδι· ἐκεῖ θὰ εἶναι τὸ κλάμα καὶ τὸ τρίξιμο τῶν δοντιῶν». Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, λίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἐκλεκτοί».

Αποστολικό Ανάγνωσμα (Προς Εβραίους β' 2 – 10)

Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἑνδικὸν μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσι καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν, διεμαρτύρατο δὲ πού τις λέγων· τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον.

Νῦν δὲ οὕτω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου. Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Μετάφραση (Προς Εβραίους β' 2 – 10)

Ο παλαιὸς νόμος, που ἐλέχθη στον Μωϋσῆν δια μέσου των ἀγγέλων, ἀπεδείχθη ἐγκυρὸς καὶ ἰσχυρὸς καὶ κάθε παράβασις αὐτοῦ καὶ παρακοή ἔλαβε σαν μισθὸν τῆς τὴν δικαίαν τιμωρίαν, πῶς ἡμεῖς θα διαφύγωμεν τὴν τιμωρίαν, ἐὰν παραμελήσωμεν μίαν τόσον μεγάλην καὶ ἀνεκτίμητον σωτηρίαν; Ἡ σωτηρία δὲ αὐτὴ ἤρχισε νὰ διδάσκηται ἀπὸ αὐτὸν τούτον τὸν Κυρίον, παρεδόθη δὲ εἰς ἡμᾶς ὡς κατὰ πάντα βεβαία καὶ ἀξιόπιστος ἀπὸ ἐκείνου, που τὴν ἤκουσαν κατ' εὐθείαν ἀπὸ το στόμα τοῦ Κυρίου, δηλαδὴ ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους. Επεβεβαίωνε δὲ τὸ κήρυγμα των Ἀποστόλων καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς με θαύματα, με καταπληκτικὰ γεγονότα καὶ με ποικίλας υπερφυσικὰς δυνάμεις καὶ με θεία χαρίσματα, τὰ ὁποῖα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐμοίραζεν στοὺς πιστοὺς κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ. Ἡ υπεροχὴ τοῦ Χριστοῦ φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν υπέταξεν στοὺς ἀγγέλους τὸν μέλλοντα κόσμον, που θὰ ἐγκαθιδρῦετο ἀπὸ τὸν Μεσσίαν καὶ περὶ τοῦ ὁποῖου κόσμου κάμνομεν τώρα λόγον, ἀλλὰ τὸν υπέταξεν στον Χριστόν. Παραστατικὰ δὲ κάποιος ἐμαρτύρυσεν εἰς ἓνα χωρίον τῆς Γραφῆς, λέγων· “τί ἀξίαν ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ τὸν ἐνθυμήσαι ἢ τὸ τέκνον τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νὰ τὸν ἐπισκέπτεσαι με τὴν πατρικὴν σου φροντίδα; Τὸν ἔκαμες κατὰ τι κατώτερον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, με δόξαν καὶ τιμὴν ὡς βασιλέα τῆς κτίσεως τὸν ἐστεφάνωσες. Ὅλα υπέταξες κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας του”. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ Θεὸς Πατὴρ υπέταξε εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, δὲν ἀφῆκε τίποτε, που νὰ τοῦ μένη ἀνυπότακτον. Τώρα ὁμως δὲν βλέπομεν ἀκόμη νὰ εἶναι ὅλα ἀπολύτως ὑποταγμένα στον ἐνανθρωπήσαντα Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Τὸν δὲ Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος ἐπὶ μικρὸν χρονικὸν διάστημα ἐγίνε κατώτερος ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, (ἐφ' ὅσον ἔπαθε καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ) τὸν βλέπομεν, ὅτι ἀκριβῶς λόγῳ τοῦ παθήματος τοῦ θανάτου, ἔχει στεφανωθῇ με δόξαν καὶ τιμὴν· ἔπαθε δὲ καὶ ἐγεύθη τὸ πικρὸν ποτήριον τοῦ θανάτου διὰ τὴν χάριν, που ἡυδόκησε νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Διότι ἔπρεπεν στον Θεόν, τὸν δημιουργὸν τοῦ παντός, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπουν τὰ πάντα καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου κατευθύνονται καὶ κυβερνῶνται τὰ πάντα, νὰ ἀναδείξῃ καὶ ἀποδείξῃ τέλειον, διὰ μέσου των παθημάτων, τὸν ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον τῆς σωτηρίας των, δηλαδὴ τὸν Χριστόν, ἐφ' ὅσον εἶχε τὴν πανάγαθον ἀπόφασιν πολλοὺς ἀνθρώπους νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν δόξαν.

